

عنوان مقاله:

بررسی آزمایشگاهی میزان نشت کانال در ارتباط با فاصله موجود بین پست و ماده پرکننده کانال

محل انتشار:

مجله دانشکده دندانپزشکی مشهد، دوره 32، شماره 4 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

نفیسه اسدزاده عقدایی - استادیار گروه پروتزهای دندانی دانشکده دندانپزشکی و مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

مریم جاویدی - دانشیار گروه اندودانتیکس دانشکده دندانپزشکی و مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

مریم قهرمان - دندانپزشک

خلاصه مقاله:

مقدمه: عوامل متعددی در موفقیت درمان ریشه تاثیر دارند که از جمله آنها تطابق پست با قسمت کروناال کوتای باقیمانده کانال است. هدف از این مطالعه بررسی آزمایشگاهی تاثیر وجود فاصله بین پست و پرکردگی کانال در میزان لیکیج بود. مواد و روش ها: در این مطالعه تجربی آزمایشگاهی 72 دندان سانترال فک بالا با ریشه های هم اندازه انتخاب شدند. درمان ریشه، تهیه فضای پست و ساخت پست فلزی، به روش یکسان برای همه نمونه ها انجام شد. سپس نمونه ها بطور تصادفی به سه گروه بدون فاصله بین پست و پرکردگی، فاصله بین صفر تا 2 میلیمتر و فاصله بیش از 2 میلیمتر بین پست و پرکردگی کانال ریشه تقسیم شدند. پست ها با سمانگلاس آیونومر چسبانده شدند و بررسی لیکیج به روش نفوذ دای در ناحیه میانی ریشه انجام شد. نمونه ها تحت برش طولی قرار گرفتند و بعد از بررسی زیر میکروسکوپ و خواندن نتایج، از آزمون کای دو جهت بررسی آماری استفاده شد. یافته ها: براساس آزمون های آماری، تفاوت قابل ملاحظه ای در میزان نشت در بین گروه های مورد مطالعه دیده شد. بیشترین میزان لیکیج مشاهده شده در کل سطوح در گروه با فاصله بیشتر از 2 میلیمتر بین پست و کوتای باقیمانده دیده شد و کمترین میزان لیکیج در کل سطوح در گروه بدون فاصله بین پست و پرکردگی باقیمانده کانال مشاهده شد که این اختلافات از نظر آماری معنی دار بود ($P < 0.001$). نتیجه گیری: هرچه فاصله بین پست و کوتای باقیمانده در سطوح مختلف بیشتر باشد میزان نشت افزایش و با کاهش فاصله، میزان نشت در سطوح کاهش می یابد اما با صفر شدن فاصله میزان نشت به صفر نمی رسد.

کلمات کلیدی:

نشت کانال، پرکردن کانال با ماده پرکننده، فضا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/945434>

